

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119243871
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:6119243871.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej v spore žalobcu: S. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R. XX, zastúpeného Z. Z. S., advokátom so sídlom T. XX, XXX XX C., proti žalovanej: X. R., IČO: XX XXX XXX, so sídlom XXX XX R. XX, zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., so sídlom Kadnárova 83, 831 06 Bratislava, o zaplatenie sumy 3.769,54 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 5C/27/2019-340 zo dňa 02.07.2020 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti a vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 2.971,84 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 12.05.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 57,68 %. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 3.769,54 eura s príslušenstvom z dôvodu poskytnutia právnych služieb jeho právnym predchodcom žalovanej na základe zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX. Pohľadávka bola na žalobcu postúpená jeho právnym predchodcom Z. Z. S. zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX. Súd vyhodnotil zmluvu o poskytovaní právnych služieb ako neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom poukázal na potrebu jej schválenia obecným zastupiteľstvom, keďže išlo o nakladanie s finančnými prostriedkami obce. Zastupujúci starosta obce však uzavrel zmluvu bez súhlasu obecného zastupiteľstva, čo malo za následok jej neplatnosť pre rozpor so zákonom. Kvôli neplatnosti zmluvy nevznikla žalovanej ani povinnosť zverejniť ju podľa § 47a Občianskeho zákonníka v spojení s §5a zákona č. 211/2000 o slobode informácií, pretože podľa názoru súdu vyplýva povinnej osobe povinnosť zverejňovať len také zmluvy, ktoré sú platné. Prípadné zverejnenie zmluvy by nemohlo konvalidovať jej neplatnosť. Keďže súd vyhodnotil zmluvu ako neplatnú, avšak mal za preukázané, že právnym predchodcom žalobcu boli žalovanej poskytnuté právne služby, prijal záver, že na strane žalovanej došlo k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka, pretože predchodca žalobcu plnil na základe neplatnej zmluvy. Žalobcu považoval súd za aktívne legitimovaného na podanie žaloby z dôvodu platného postúpenia pohľadávky Z. Z. S., ktorý je súčasne aj jeho právnym zástupcom v tomto spore. Žalobcovi však vzniklo právo len na vydanie bezdôvodného obohatenia, a nie na zmluvne dojednanú odmenu, a preto pri vyčíslení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal súd z vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

2. Z faktúr č. XXXXXXXX, č. XXXXXXXX vystavených za poskytnutie právnych služieb v konaniach o určenie vlastníckych práv k nehnuteľnostiam priznal súd žalobcovi sumu 891,13 eura a 857,93 eura. Za zastupovanie v konaní vedenom pred OR PZ H. boli právnym predchodcom žalobcu vystavené viaceré faktúry, z ktorých súd žalobcovi časť fakturovanej sumy priznal, pričom celkovo podľa súdu vznikol žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.971,84 eura, ktoré zodpovedá hodnote jednotlivých úkonov vykonaných predchodcom žalobcu v prospech žalovanej na základe neplatnej zmluvy o poskytnutí právnych služieb. Vo zvyšku požadovaného nároku žalobu ako bezdôvodnú zamietol. Svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 39, § 47a ods. 1, 2, 3, 4, § 451 ods. 1, 2, § 724, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, § 8 ods. 1, 6, § 11 ods. 1, 4 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, § 5a ods. 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 14 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa § 1 ods. 1, 2, § 10 ods. 1, 2, § 12 ods. 1, 2, 3 písm. a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 255 ods. 2 CSP s tým, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 57,68 %.

3. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ktorá navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietala nesprávne právne posúdenie veci. Poukázala na uzatvorenie dohody o poskytnutí právnych služieb v rozpore so zásadami hospodárenia s jej majetkom. Zmluva nebola ani zverejnená v súlade s § 47a Občianskeho zákonníka. Bývalý starosta S. N. pri uzatvorení zmluvy obchádzal zákon. Z. S. poskytoval právne služby už od XX.XX.XXXX, pričom dohoda bola uzatvorená až XX.XX.XXXX. Advokát plnil úkony zo zmluvy bez akéhokoľvek pokynu zo strany novej starostky Z. C. a po vykonaní všetkých úkonov jej zaslal vyúčtovanie. Takéto konanie je neprípustné a nepožíva žiadnu právnu ochranu.

4. Ďalej v odvolaní poukázala na účelové konanie v podobe nedôvodného právneho zastúpenia medzi právnym zástupcom žalobcu a samotným žalobcom. Žalobca žaluje žalovanú, za ktorú v čase uzatvárania zmluvy sám konal. Advokát Z. S. postúpil pohľadávku na žalobcu účelovo, aby získal aj finančné prostriedky v podobe trov právneho zastúpenia, pričom si mohol pohľadávku ako advokát vymáhať sám. Takéto konanie je v rozpore s etickým kódexom CCBE (bod 3.2.3.) a s ustanovením § 21 písm. a), d) zákona č. 586/2003 Z. z. Uviedol, že v súčasnosti prebieha na Slovenskej advokátskej komore disciplinárne konanie voči tomuto advokátovi. V súvislosti s rozhodnutím o trovách konania poukázala na vhodnosť aplikácie § 257 CSP a nepriznanie trov konania žalobcovi. Uviedla, že aj keď je z vykonaného dokazovania zrejmé, že v prípade, ak bol nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia oprávnený, nemal mu súd priznať nárok na náhradu trov konania ani v rozsahu 57,68%. Ona sa nachádzala v nútenej správe a starosta nebol oprávnený na uzatvorenie takejto zmluvy, pričom financie, ktoré sa majú vynaložiť na neoprávnenú náhradu trov konania žalobcovi predstavujú verejné financie jej obyvateľov. Bývalý vlastník pohľadávky Z. S. sa mal svojho nároku domáhať u bývalého starostu S. N. (T.) a nie u nej (žalovanej). Súd tak nesprávne vyhodnotil nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia a nesprávne priznal žalobcovi aj nárok na náhradu trov konania. Advokát Z. S. nemal začať poskytovať právne služby bez zverejnenia zmluvy a nemal ani pokračovať v ich poskytovaní, keď došlo k zmene jej vedenia bez toho, aby túto skutočnosť prekonzultoval s jej novým štatutárom.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že je pravdou, že prvé úkony boli poskytnuté už od XX.XX.XXXX, kedy bol obecný úrad protiprávne ovládaný A. a Z. C., pričom prvý úkon dňa XX.XX.XXXX sa týkal práve súčasnej starostky Z. C., ktorá protiprávne prevzala oznámenie banky o zrušení účtu žalovanej. Ďalšie úkony mohli byť poskytované až po skončení kontroly H., po ktorej bol nútený požiadať o zavedenie nútenej správy. Pokiaľ žalovaná poukazuje na zvláštne okolnosti uzatvorenia dohody o poskytovaní právnych služieb, tak tieto boli dané, ale neboli zapríčinené ním a ani povereným advokátom, ale mimoriadnou situáciou v obci pred a po vyhlásení nútenej správy. Dôvodom postúpenia pohľadávky na neho bolo bezdôvodné odmietnutie vyplatenia odmeny súčasnou starostkou Z. C. poverenému advokátovi. Faktúra č. XX/XXXX za právne služby bola poverenému advokátovi uhradená po odsúhlasení nútenou správkyňou P. C.. Preddavok vo výške 500 eur bol uhradený z jeho účtu, keďže žalovaná mala účet zrušený. Po zvolení Z. C. za starostku došlo napriek nesúhlasu správkyne k výpovedi dohody o poskytovaní právnych služieb s tým, že po skončení zastupovania advokát riadne odovzdal všetky doklady súvisiace so zastupovaním a vykonal konečné vyúčtovanie. Správkyňa vyjadrila na rozdiel od starostky súhlas s

financovaním právnych služieb povereného advokáta. Keď ani po 10-ich mesiacoch nedošlo k úhrade vystavených faktúr, postúpil advokát svoju pohľadávku na neho ako bývalého štatutára obce s tým, že bol pravidelne ustanovovaný ako opatrovník vo veciach žalovanej. Má za to, že Z. C. aj naďalej nekoná v záujme žalovanej, keďže zapríčinila aj tento spor. Argumentácia ohľadom disciplinárneho konania voči Z. S. je nedôvodná, podnet bol podaný starostkou účelovo a keby aj bol vyhodnotený ako disciplinárny delikt (čo nebol), tak nemôže mať vplyv na právne posúdenie jeho nároku. Žalovaná sa v súvislosti s aplikáciou § 257 CSP odvoláva na stav nútej správy, pričom práve manžel súčasnej starostky A. C. svojím rozsiahlym protiprávnym konaním (za ktoré už bol Xx právoplatne odsúdený) spôsobil katastrofálnu finančnú situáciu žalovanej, ktorá vyústila do zavedenia nútej správy. V súčinnosti so správkynou P. C. sa prostredníctvom súdnych sporov snažil aspoň čiastočne zachrániť nehnuteľný majetok žalovanej. Naopak súčasná starostka spôsobila nezaplatením súdneho poplatku (napriek odporúčaniam správkyny) v konaní o určenie vlastníckeho práva zastavenie konania. Záverom poukázal na skutočnosť, že žalovaná nespochybnila účelnosť právnych služieb poskytnutých povereným advokátom. Na aplikáciu § 257 CSP neexistujú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa.

6. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedla, že žalobca vo vyjadrení potvrdil, že prvé úkony boli zo strany Z. S. poskytované od XX.XX.XXXX, čo len potvrdzuje, že dohoda o poskytovaní právnych služieb uzatvorená dňa XX.XX.XXXX mala zabezpečiť ich poskytovanie aj po zmene vedenia obce. Aj keby došlo zo strany starostky k neoprávnenému postupu, čo nedošlo, nemôže táto skutočnosť legitimizovať postup medzi žalobcom a jeho právnym zástupcom vo vzťahu k účelovému postúpeniu pohľadávky. Nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že ani prípadné vyhodnotenie podnetu ako disciplinárneho deliktu by nemalo vplyv na právne posúdenie žalobcovho nároku. Ak by sa preukázalo, že jeho konanie bolo v rozpore so zákonom, nemohlo dôjsť ani k postúpeniu pohľadávky a už vôbec nie k priznaniu trov za právne zastúpenie. Súd má zohľadniť prípadnú aplikáciu § 257 CSP ex offa, nielen na návrh strany. Keďže sa tak pred súdom prvej inštancie nestalo, namietla to v odvolaní. V súvislosti s nezaplatením súdneho poplatku a zastavením konania uviedla, že starostka nemala vedomosť, o aký súdny poplatok ide, pretože ju právny zástupca pred podaním žaloby neinformoval. Poukázala na rozhodnutie NS SR zo dňa 29.01.2008 sp. zn. 2Cdo/284/2006, z ktorého je zrejmé, že právny úkon v podobe uzatvorenia dohody o poskytovaní právnych služieb nemôže zaväzovať obec, a to ani vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia. Domnieva sa, že v danom prípade si mal právny zástupca nárokovať náhradu za vynaložené právne služby od bývalého starostu S. N. (T.).

7. Žalobca k vyjadreniu žalovanej uviedol, že záujmy žalovanej boli v rozpore so záujmami súčasnej starostky Z. C., ktorá je manželkou A. C., ktorý zrealizoval skutok ohľadom pôžičky a založenia kultúrneho domu, za čo bol aj právoplatne odsúdený za prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. K tvrdeniu žalovanej o tom, že právny úkon v podobe uzatvorenia dohody o poskytovaní právnych služieb nemôže zaväzovať obec, a to ani vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia uviedol, že súd prvej inštancie vykonal podrobné dokazovanie ohľadom vykonaných právnych služieb a nezistil, že by boli vykonávané neúčelne. Otázku bezdôvodného obohatenia vyriešil súd správne, zároveň poukázal na to, že skutkový stav žalovanou citovaných rozhodnutí bol úplne odlišný. Záverom dodal, že žalovaná sa nezmieňuje o tom, že je v nútej správe a správkyná po celý čas schvaľovala postup povereného advokáta a žiadala, aby advokát pokračoval v zastupovaní záujmov žalovanej a v neposlednom rade žiadala starostku Z. C., aby za právne služby advokátovi zaplatila.

8. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c), § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Preto tento rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd na dôvazok k odôvodneniu rozsudku súdu prvej inštancie dodáva nasledovné:

9. V spore bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa XX.XX.XXXX dohodu o poskytovaní právnych služieb, ktoré boli zo strany advokáta Z. Z. S. žalovanej aj poskytnuté. Uvedenú zmluvu podpísal za žalovanú žalobca, ktorý bol v tom čase zástupcom starostu. Zmluva však nebola schválená obecným zastupiteľstvom, a preto ju súd vyhodnotil ako neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Poskytnutie právnych služieb Z.. S. nebolo zo strany žalovanej spochybnené. Vychádzajúc zo záveru o neplatnosti právneho úkonu vznikla právnomu predchodcovi žalobcu pohľadávka voči žalovanej titulom bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka, keďže plnil na základe neplatnej zmluvy.

10. S uvedeným záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožnil. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 Obč. zák.). Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 Obč. zák.).

11. Žalovaná v odvolaní namietala, že k uzatvoreniu zmluvy došlo „za zvláštnych okolností“ a „v rozpore so zákonom“ a „zásadami hospodárenia s majetkom obce“, tiež bez schválenia obecným zastupiteľstvom ako aj bez jej zverejnenia. K uvedenej argumentácii žalovanej je potrebné uviesť, že práve z dôvodu neschválenia zmluvy obecným zastupiteľstvom vyhodnotil súd prvej inštancie zmluvu ako neplatnú a nárok žalobcu posúdil ako bezdôvodné obohatenie. Preto ani nie je podstatné kedy bola zmluva uzavretá, keďže bola neplatná. Dôležité v danom prípade je, že žalobca preukázal aké úkony právnej služby poskytol jeho právny predchodca Z.. S. v prospech žalovanej. Ich poskytnutie právnym zástupcom v jednotlivých občianskoprávných konaniach a ani v trestnoprávných konaniach žalovaná nepoprela. Právny zástupca zastupoval žalovanú v jednotlivých konaniach na základe ňou udelených plných mocí, ktoré následne žalovaná už v zastúpení starostkou Z. C. vypovedala, a to výpoveďou dohody o poskytovaní právnych služieb zo dňa XX.XX.XXXX (č. l. 49 spisu) . Je preto logické, že po ukončení zastúpenia zo strany žalovanej vykonal právny zástupca vyúčtovanie právnych služieb a vystavil jednotlivé faktúry. Odvolaciemu súdu nie je z vyjadrenia žalovanej v odvolaní zrejmé, prečo by takéto konanie malo byť neprípustné a nemalo požívať právnu ochranu. Navyše bola na žalovanú práve v tomto období, s účinnosťou od XX.XX.XXXX (č. l. 123 spisu) zavedená nútená správa, pričom nútenou správkyňou žalovanej sa stala P. G. C.. Práve z komunikácie so správkyňou obsiahnutou v spise na č. l. 44, 50 spisu vyplýva, že táto nesúhlasila s vypovedaním dohody o poskytovaní právnych služieb, upozornila starostku na potrebu úhrady faktúr vystavených Z.. S. a zároveň vyjadrila súhlas s financovaním právnych služieb poskytnutých Z.. S. pre žalovanú s odôvodnením, že „v súdnych sporoch išlo o majetok a finančné zdroje žalovanej“. Aj z ustanovenia § 19 ods. 18 zákona č. 583/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy a o zmene a doplnení niektorých zákonov vyplýva, že peňažné prostriedky na všetkých účtoch môže počas nútenej správy obec použiť len s predchádzajúcim písomným súhlasom núteného správcu. Žalovaná však napriek súhlasu správkyne s financovaním právnych služieb poskytnutých Z.. S., faktúry ním vystavené odmietla uhradiť.

12. Čo sa týka žalovanou namietaného nedôvodného právneho zastúpenia žalobcu právnym zástupcom, ktorý si mohol pohľadávku vymáhať v konaní sám a nie túto účelovo postúpiť na žalobcu, k tomu odvolací súd uvádza, že pohľadávka postupcu Z.. S. bola na žalobcu ako postupníka postúpená zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretej dňa XX.XX.XXXX. Žalobca bol v čase poskytovania právnych služieb zástupcom starostu žalovanej, pričom ako zástupca starostu splnomocnil v mene žalovanej Z.. S. na zastupovanie žalovanej v konaniach vedených pred Okresným súdom F. pod sp. zn. XC/XX/XXXX a sp. zn. XXC/XX/XXXX; zároveň bol Okresným súdom F. ustanovený v trestných veciach sp. zn. XTP/XXX/XXXX a XTO/XXX/XXXX za opatrovníka žalovanej ako poškodenej, z čoho je zrejmé, že mal vedomosť o občianskoprávných a trestnoprávných konaniach ako aj právnych službách v týchto konaniach poskytnutých žalovanej zo strany Z.. S.. Preto námietku žalovanej ohľadom zachovávaní mlčanlivosti advokáta v súvislosti s postúpením pohľadávky vyhodnotil odvolací súd ako účelovú. O prípadnom disciplinárnom previnení Z.. S. je oprávnený rozhodnúť len disciplinárny senát komory. Za disciplinárne previnenie je možné uložiť disciplinárne opatrenie v podobe napomenutia, peňažnej pokuty, pozastavenia výkonu advokácie, vyčiarknutia zo zoznamu advokátov v súlade § 56 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky však ani prípadné disciplinárne previnenie postupcu nemôže mať žiadny vplyv, preto sa odvolací súd stotožnil s tým, že žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaný.

13. Keďže pohľadávka bola postúpená na žalobcu, bolo na žalobcovi, akého právneho zástupcu si zvolí na zastupovanie v konaní. Navyšovaniu pohľadávky o trovy konania sa môže strana vyhnúť len tým, že bude plniť na základe predžalobnej výzvy. V prípade plnenia pohľadávky žalovanou priamo Z.. S. tak, ako odsúhlasila aj nútená správkyňa, by nevznikli ďalšie trovy v súvislosti týmto konaním a nebol by ani dôvod na postúpenie pohľadávky žalobcovi. Pri rozhodovaní o trovách konania navrhla žalovaná aplikovať § 257 CSP z dôvodu, že sa nachádza v nútenej správe, pričom financie, ktoré sa majú vynaložiť sú verejnými financiami, ďalej argumentovala tým, že starosta nebol oprávnený na uzatvorenie zmluvy a Z.. S. sa mal domáhať svojho nároku u bývalého starostu S. N. (T.) a nie u nej (žalovanej).

14. Vo vzťahu k námietke žalovanej o potrebe aplikovať ustanovenie § 257 CSP pri rozhodovaní o trovách konania odvolací súd poznamenáva, že pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie trov úspešnej strane treba prihliadať v prvom rade na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery strán sporu a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávnenej strany sporu, teda toho, komu budú trovy konania zaplatené. Významnými z hľadiska aplikácie § 257 CSP sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj strán v priebehu konania a pod. (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3M Cdo 5/2006).

15. S ohľadom na obsah spisu odvolací súd nevzhladol potrebu aplikovať uvedené ustanovenie na daný prípad. Odvolací súd výhrady žalovanej prvýkrát prezentované až v odvolacom konaní nepovažoval za také, ktoré by mali byť vyhodnotené ako dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania protistrane. Žalovaná argumentovala nútenou správou, skutočnosťou, že ide o verejné financie, ďalej tým, že starosta nebol oprávnený na uzatvorenie zmluvy a že Z.. S. sa mal domáhať svojho nároku u bývalého starostu S. N. (T.) a nie u nej (žalovanej).

16. Uvedené argumenty nepovažoval odvolací súd za dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania protistrane. Bezdôvodné obohatenie v danom prípade nastalo na strane žalovanej a nie na strane žalobcu, preto nebol dôvod, aby sa právny zástupca domáhal svojej pohľadávky od žalobcu. Ani danosť neexistencie oprávnenia starostu na uzatvorenie zmluvy nie je dôvodom na nepriznanie trov žalobcovi. Táto skutočnosť mala vplyv na vyhodnotenie platnosti, resp. neplatnosti zmluvy. Rovnako ani nútenú správu nepovažoval odvolací súd za dôvod osobitného zreteľa, keďže nútená správkyňa súhlasila s vyplatením odmeny za poskytnuté právne služby, avšak žalovaná ich vyplatiť odmietla, čo malo za následok podanie žaloby a ďalšie zbytočné navyšovanie trov konania, čo žalovanej muselo byť zrejmé. Na základe uvedeného odvolací súd nepovažoval odvolanie žalovanej voči výroku o trovách konania vo vzťahu k žalobcovi za opodstatnené, a tak rozhodnutie aj v tejto časti ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Z rozhodnutí (sp. zn. 2Cdo/284/20016 a R 90/2018), na ktoré poukázala žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva ten istý záver, ktorý prezentoval aj súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, t. j. že pri nakladaní s majetkom obce je potrebný súhlas obecného zastupiteľstva, inak je právny úkon neplatný. Sama odvolateľka v závere uvádza, že súdy sa vo vyššie uvedených prípadoch určenia neplatnosti právnych úkonov nezaoberali otázkou vydania bezdôvodného obohatenia. Záver o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia však prijal Najvyšší súd SR v rozhodnutí z 28.03.2019 sp. zn. 5Obdo/44/2018, ktorý v odôvodnení uviedol. „To, že na úkon schválenia zmluvy o dielo obecné zastupiteľstvo neudelilo súhlas štatutárnemu orgánu, má vplyv na vyhodnotenie ako ceny vykonaných prác, tak na zmluvné pokuty a príslušenstvo, ako aj na plynutie záruk či premlčacej doby. V ďalšom konaní sa konajúce súdy musia dôsledne zaoberať aj v znesenou námietkou premlčania, a to s ohľadom na právnu úpravu obsiahnutú v odseku 2 ustanovenia § 394 ObZ, kedy v prípade, že sa plnilo na základe neplatnej zmluvy, vzniká právo na vrátenie plnenia, pričom premlčacia doba plynie od momentu, keď sa podľa neplatnej zmluvy plnilo. Takýto postup je, prirodzene, v danej veci neaplikovateľný (vydanie poskytnutého plnenia), je teda potrebné vydať zo strany žalovaného bezdôvodné obohatenie podľa § 451 a nasl. OZ“. Citované uznesenie vo svojom odôvodnení zároveň okrem iných rozhodnutí, poukazuje aj na jedno z rozhodnutí (sp. zn. 2Cdo/284/2016), na ktoré poukázala aj žalovaná, pričom z tohto uznesenia je zrejmé, že ani NS SR nezdieľa záver prezentovaný žalovanou o neexistencii nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, pokiaľ žalobca plnil na základe neplatnej zmluvy.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. S ohľadom na odôvodnenie napadnutého rozsudku odvolací súd konštatoval, že rozhodnutie súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky podstatné námietky žalovanej opísané v odvolaní, jeho odôvodnenie zodpovedá požiadavkám upraveným v ustanovení § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pričom toto rozhodnutie odvolací súd nezhodnotil ako arbitrárne, nepresvedčivé a nepreskúmateľné a preto ho ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Odvolanie žalovanej odvolací súd posúdil ako neopodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie z tohto dôvodu potvrdil.

19. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému patrí v celom rozsahu náhrada trov vynaložených v tomto štádiu konania. Odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP rozhodol, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých podľa § 252 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).